

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Fkf.100/2010/10. szám

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2011. évi június hó 15. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés vétsége és más bűncselekmény miatt I.r. vádlott ellen indult büntető ügyben a Zala Megyei Bíróság 2010. évi június hó 23. napján kihirdetett 3.Fk.9/2010/23. számú ítéletét **I.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja**, - a mellékbüntetés érintetlenül hagyásával - a fegyházbüntetés tartamát 10 /tíz/ évre enyhíti.

Az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből I.r. vádlott 677.760.- /Hatszázhetvenhétezer-hétszázhatvan/ Ft-ot köteles megfizetni.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 3.000.- /Háromezer/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet I.r.vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Zala Megyei Bíróság, mint fiatalkorúak bírósága Zalaegerszegen, 2010. május 12-13., június 23. napján tartott nyilvános tárgyalások alapján hozott, és az utóbbi napon kihirdetett 3.Fk.9/2010/23. számú ítéletével I.r. és II.r. vádlottak büntetőjogi felelősségéről rendelkezett.

I.r. vádlott bűnösségét a Btk. 174.§ -ba ütköző folytatólagosan elkövetett kényszerítés bűntettében, a Btk.166.§ /1/ bekezdésébe ütköző és /4/ bekezdése szerint minősülő emberölés vétségében, valamint a Btk. 321.§ /1/ bekezdésébe ütköző, és a /3/ bekezdésének a) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett rablás bűntettében állapította meg. Ezért, mint a kényszerítés bűntette és a rablás bűntette vonatkozásában többszörös visszaesőt, halmazati büntetésül 12 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az előzetes fogvatartásban 2009. december 4. napjától 2010. február 19. napjáig eltöltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

A lefoglalt bűnjeleket lefoglalásuk megszüntetésével részben kiadni rendelte a sértetti képviselőnek, illetve megsemmisítésüket elrendelte, továbbá a bűnjelként lefoglalt kést elkobozta. Kötelezte vádlottat külön 656.760.-forint és egyetemlegesen további 2500.-forint elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítéletet ellen I.r. vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést. A védő fellebbezett még a vádlott beismerésén túlmenő többlet ténymegállapítások miatt, azok mellőzése, továbbá az élet elleni bűncselekmény vonatkozásában a tudatos gondatlanság megállapítása miatt, a gondatlanság enyhébb formájának megállapítása érdekében is.

Az első fokú ítélet kihirdetésének napján, II.r. vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.241/2010/1-I. számú átiratában a perorvoslatokat alaptalannak tartotta és - a bűnügyi költség viselésére vonatkozó korrekcióval - az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az első fokú bíróság eljárási szabálysértés nélkül tett eleget ügyfelderítési kötelezettségének, a helyesen értékelt bizonyítékokból megalapozott tényállást állapított meg. Egyetértett a fellebbező vádlott bűnösségére levont következtetésével, a cselekmények jogi minősítésével. A halmazati szabályok figyelembevételével kiszabott büntetés enyhítését nem tartotta indokoltnak a nagyszámú és komoly nyomatékú súlyosító körülmények, és a cselekmények tárgyi súlya mellett.

A vádlott védője az ítéletábrá nyilvános ülésén a fellebbezést fenntartotta. Az enyhítés érdekében azzal érvelt, hogy védenca megbánta cselekményét, fiatalos, baráti

viccelődéssel bírta rá a sértettet a tóba ugrásra és segítséget próbált nyújtani neki, amikor látta, hogy ebből baj lehet. Az eset összes körülményeire, az értékelt enyhítő körülményekre tekintettel a büntetés enyhítését indítványozta.

A másodfokú eljárás nyilvános ülésén a fellebbviteli Főügyészség képviselője az átiratban foglalt indítványt fenntartotta. Kiemelte, hogy mind a súlyosító körülmények, mind az elvetemült elkövetési mód a halmazati büntetési tételkereten belül súlyos büntetést indokolnak.

A vádlott perbeli nyilatkozatában csatlakozott védőjéhez. Az ítéletablának csatolta fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben barátja halála miatti megbánásának adott hangot és ígéretet tett a rablással okozott kár részletekben történő megfizetésére. Kérte a szabadságvesztés büntetésének enyhítését, de legalább enyhébb végrehajtási fokozatban való elrendelését.

A büntetés enyhítésére irányuló fellebbezések alaposak.

Az ítéletábla a bejelentett fellebbezés alapján, a Be. 349.§ /1/ bekezdésének megfelelően a fellebbező vádlott vonatkozásában a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül a Győr-Moson-Sopron Megyei bíróság ítéletét a Be.348.§ /1/ bekezdése szerint. Ennek során olyan eljárási, vagy megalapozatlansági hibát, ami az ítélet érdemi felülvizsgálatának akadálya, nem tárt fel.

Megállapította, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályok megtartásával folytatta le a büntetőeljárást, ügyfelderítési és indokolási kötelezettségének eleget tett. A bizonyítékok perrendszerű értékelését elvégezte, a tényállást a Be. 351.§ /2/ bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól mentesen állapította meg.

Az első fokú bíróság a tárgyalás anyagává tett bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelte. Részletesen megvizsgálta a vádlottak vallomását, és a tényállás 1/ a. és 1/b. alpontjai megállapításánál helyes mérlegeléssel fogadta el az események sorára és az elkövetés körülményeire lényegileg mindvégig ellentmondás mentesen nyilatkozó **tanú 17** tanúvallomását, aki a vádbeli alkalommal együtt tartózkodott a vádlottal és az elhunyt sértettel.

A vádlotti vallomás abban a részben, hogy a vádbeli alkalommal melyik helyszínről hová mentek, megegyezett **tanú 17** tanú által elmondottakkal, de a sértett kényszerítését egyik felkeresett helyszínen sem ismerte el. A tanú által elmondottakat alátámasztották a Tesco áruház biztonsági kamerájának felvételei, a sértett lefoglalt ruházata, a boncolási adatokon nyugvó orvosszakértői vélemény, a helyszíni szemle adatai. A tanúvallomást erősítette meg **tanú 9** és **tanú 1** vallomása, akiknek

zárkatársként maga a vádlott mesélte el, miként leckéztette meg a sértettet. Az igazságügyi orvosszakértő véleménye objektív adatokat szolgáltatott a sértett halálának okára, míg az elkövetés motívumát, a vízbe ugrást megelőző eseményeket, a sértett és vádlott viszonyát, a sértett és a vádlott személyiségét az első fokú bíróság ebben a körben is széleskörűen lefolytatott bizonyítás eredményeként, személyi és okirati bizonyítékok, szakértői vélemények alapján állapította meg.

A 2. tényállási pontban rögzített, **sértett 2** sértett sérelmére elkövetett vádlotti cselekmény megállapítását a sértett és a vallomásával egyező II.r. vádlott önmagára, valamint I.r. vádlottra tett terhelő vallomásra alapította. A sértetti vallomást megerősítette a pedagógus tanú vallomása, és a tárgyi bizonyítékként lefoglalt kést, mint az elkövetés eszköze.

A bizonyítékok helytálló mérlegelésével az első fokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás teljes, tartalmazza az ügy eldöntéséhez szükséges adatokat, ezért felülbírálata során az ítéletábra a Be. 351. § /1/ bekezdése alapján irányadónak tekintette és határozatát erre alapította.

A megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a megyei bíróság a fellebbező vádlott bűnösségére. A védelemnek a vádlott előadására alapított tények elfogadtatását, ezen keresztül az élet elleni cselekmény vonatkozásában a gondatlanság enyhébb formájának megállapítását célzó fellebbezése nem vezetett eredményre.

A megyei bíróság helyesen állapította meg a vádlott büntetőjogi felelősségét tudatos gondatlanságból elkövetett emberölés vétségében. A vádlott cselekményének mikénti minősítésénél - amint azt az ítéletének indokolásában az első fokú bíróság helytállóan kifejtette - a megállapított tudatos gondatlanságtól a szándékosság eshetőleges formáját kellett elhatárolni, és nem a gondatlan cselekmény enyhébb és súlyosabb alakzatait egymástól.

A tudatos gondatlanság esetén az elkövető abban bizakodik, hogy a lehetséges eredmény elmarad. Ha a bizakodása alaptalan, a cselekmény eshetőleges szándékkal elkövetettnek minősül, mivel az eredmény elmaradásáért a véletlenül múltó pusztító vágyakozás nem más, mint az eredmény bekövetkezésébe való belenyugvás.

A jelen ügyben megállapított tényállásból az a következtetést kellett levonnia a megyei bíróságnak, hogy a vádlott tudatában a sértett halálának a lehetősége felmerült, amikor a korábbi megalázó cselekmények hatása alatt álló sértettet arra utasította, hogy éjszaka a hídról ugorjon a közel két méter mélységű, hideg vizű tóba, közel azon a helyen, ahol korábban már egy ismerősük megfulladt. A halálos eredmény elmaradásában könnyelműen bizakodott a miatt, hogy az úszni tudó sértett

kijut a közeli partra. Tévesen ítélte azonban meg a sértett képességeit, a hideg hőmérsékleti viszonyok közti vízbe ugrás élettani hatásait, az eredmény elkerülhetőségét. Tudatában az ugrás pillanatában felmerült a fulladásos halál veszélyének lehetősége, ezt igazolja, hogy rákiáltott a sértettre, mégse ugorjon, illetve a letört korlátlécet a már fuldokló sértett után nyújtotta, hogy kisegítse. A vádlott cselekményét - miként azt helytállóan állapította meg az első fokú bíróság - ezért a tudatos gondatlanság jellemezte, mivel nem volt teljesen véletlenszerű az eredmény elkerülhetetlensége.

A védő fellebbezése, amely annak elfogadtatására irányult, hogy a tudatos gondatlanság helyett, annak enyhébb formája állapítható meg nem helytálló, mivel a vádlott cselekményére nem a pusztán figyelmetlenségből történt előrelátás hiánya volt a jellemző, hanem az eredmény elmaradásában való könnyelmű bizakodás. Ezért büntetőjogi felelősségének alapjaként, a hanyag gondatlanság megállapítására irányuló fellebbezésnek az ítéletábra nem adott helyt.

A cselekmények jogi minősítése tehát mindkét tényállási pont tekintetében a rájuk vonatkozó jogi indokolással együtt megfelel az anyagi jog szabályainak, a törvényes minősítést egyebekben az érdekeltek oldaláról nem is érte támadás.

A büntetést kiszabása körében a büntetést befolyásoló tényezőket az első fokú bíróság hiánytalanul feltárta, a halmazati törvényi büntetési tételkeret között, annak felső harmadában kiszabott szabadságvesztés büntetés - az értékelt bűnösségi körülményekhez, a bűncselekmények tárgyi súlyához, kívülálló

számára is megrázó tragédiával végződő élet elleni bűncselekményhez viszonyítva is - eltúlzottan súlyos büntetés.

Kétségtelen, hogy a vádlott a kényszerítés és a rablás bűncselekménye vonatkozásában többszörös visszaeső, a legsúlyosabb büntetőjogi következménnyel járó rablás büntetettét tekintve különös visszaeső is. Ezek súlyosító körülményként a szándékos bűncselekményeket érintően a büntetés szigorítását indokolják, ugyanakkor ezek vonatkozásában beszámítási képességének az enyhe fokú korlátozottsága büntetést enyhítő tényező, amelyet az első fokú bíróság a javára értékelt.

A gondatlan bűncselekmény esetében, amelyet a tőle érzelmileg függő, korlátozottan cselekvőképes barátja sérelmére követett el - az eredményhez való pszichikus viszony miatt, kisebb büntetési tétellel való fenyegetettségére figyelemmel - a gondatlanságnak a kiszabott büntetésben kifejezésre kell jutnia.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra álláspontja szerint az egyéni megelőzés célját a kiszabott büntetésnél enyhébb, az 5-15 évig terjedő halmazati büntetés középértékén megállapított büntetés is megfelelően szolgálhatja. A vádlottra kiszabott

szabadságvesztés mértékét ezért a tettarányossághoz, a vádlott bűnösségének fokához, az értékelte bűnösségi körülményekhez viszonyítva a rendelkező részben írtaknak megfelelően enyhítette. Az erre irányuló fellebbezés tehát eredményre vezetett.

Észlelte az ítélőtábla, hogy I.r. vádlott által a külön fizetendő bűnügyi költség viselésére kötelezés összege számítási hiba folytán téves, mert abból kimaradt a 2010. május 13. napján tartott tárgyaláson felmerült, és a megyei bíróság VIII. számú végzésével 21.000.- forintban megállapított védői díj összege. A vádlottat ezért 677.760.-forint első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

A fentiekre figyelemmel az első fokú ítéletet a büntetést kiszabó részében és a bűnügyi költség vonatkozásában a Be. 372.§ /1/ bekezdése alapján megváltoztatta.

Az első fokú ítélet további rendelkezései törvényesek, azokat a Be.371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A Be. 381.§ /1/ bekezdése alapján kötelezte I.r. vádlottat a kirendelt védő díjával kapcsolatban, a fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére.

G y ő r , 2011. június hó 15. napján.

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k:

Ez az ítélet és a Zala Megyei Bíróság 2010. június 23. napján kelt 3.Fk.9/2010/23. számú ítéletének megváltoztatással nem érintett része I.r. vádlott vonatkozásában, a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2011. június hó 15. napján.

.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

kiadó